

**Sống đời sống đắc thắng bằng cách trị vì trong sự sống
để trở nên Giê-ru-sa-lem Mới là thành phố sự sống**

Đọc Kinh văn: La. 5:10, 17, 21; 14:17-18; Mác 4:26-29; Lu. 17:21; Mat. 24:14

I. Đời sống Cơ Đốc đích thực là đời sống của người đắc thắng, và tất cả những người đắc thắng trong Tân Ước nên là các vua, tức là những người đã nhận lãnh sự dư dật của ân điển và của ân tứ của sự công chính để trị vì trong sự sống—La. 5:17:****

- A. Là các tiên tri và thầy tế lễ được Đức Chúa Trời chỉ định, chúng ta cũng là vua để cho Đức Chúa Trời cai trị trong chúng ta và qua chúng ta trên mọi kẻ thù của Ngài; tín đồ trong Tân Ước nên là sự ứng nghiệm của hình bóng về các vua, các thầy tế lễ và tiên tri trong gia tộc của Đức Chúa Trời:
1. Trong Tân Ước, tất cả tín đồ được cứu để là các vua và thầy tế lễ; khi các thầy tế lễ nói cho Đức Chúa Trời, họ trở thành người phát ngôn của Đức Chúa Trời, môi miệng của Đức Chúa Trời, và những người này là các tiên tri—1 Phi. 2:5, 9; Khải. 1:6; 20:6; 22:3-5; 1 Cô. 14:12, 24-25, 21.
 2. Nói tiên tri (nói Christ vào người khác) làm cho chúng ta trở thành những người đắc thắng; nói tiên tri là chức năng của những người đắc thắng—c. 4b; 1 Phi. 4:10-11; Công. 5:20 và chú thích 2.
- B. Nếu chưa đạt đến mức là vua trong đời sống Cơ Đốc, chúng ta vẫn đang ở dưới tiêu chuẩn đúng đắn; có thể chúng ta nói rằng mình vui hưởng Christ nhưng chúng ta vui hưởng Christ đến mức độ nào, đến mức lượng nào?
- C. Sự vui hưởng Christ của chúng ta có thể chỉ “cao một phân” nhưng Christ là vô hạn; sự vui hưởng Christ của chúng ta nên đạt đến mức vương quyền; chúng ta cần nhận lãnh ân điển gia trên ân điển đến mức ân điển trị vì trong chúng ta để chúng ta có thể là những quản gia tốt về ân điển đa dạng của Đức Chúa Trời—Phil. 3:13; Gi. 1:16; La. 5:21; 1 Phi. 4:10; Êph. 3:2.
- D. Sự cứu rỗi trọn vẹn của Đức Chúa Trời là để chúng ta được cứu trong sự sống của Christ hầu trị vì trong đời sống này bằng sự dư dật của ân điển và của ân tứ của sự công chính (La. 5:10, 17, 21); ân tứ của sự công chính là sự cứu chuộc pháp lí của Đức Chúa Trời được áp dụng cho chúng ta cách thực tiễn; ân điển là chính Đức Chúa Trời là sự cung ứng toàn túc vì sự cứu rỗi hữu cơ của chúng ta.

II. Khải Thị, sách cuối cùng của Kinh Thánh, là sách nói về những người đắc thắng; trong các chương 2 và 3, Chúa đưa ra lời kêu gọi bảy lần để chúng ta, những tín đồ của Ngài, những hậu tự thuộc linh của tổ phụ Áp-ra-ham vĩ đại, trở nên những người đắc thắng của Ngài (2:7, 11, 17, 26; 3:5, 12, 21), tức những người chinh phục sự hỗn loạn thuộc Sa-tan (đc. Cól. 1:17b, 18b, 10) và toàn thắng trong gia tộc thần thượng (La. 8:37; 2 Cô. 2:14):

- A. Theo quan điểm của Đức Chúa Trời, con người có bốn dòng dõi chính: dòng dõi A-đam, dòng dõi Áp-ra-ham theo xác thịt (Sáng. 13:16), dòng dõi Áp-ra-ham theo Linh (15:5; Ga. 3:7, 29), và dòng dõi những người đắc thắng; chúng ta nên công bố bằng cách vận dụng linh của đức tin rằng chúng ta thuộc dòng dõi những người đắc thắng (2 Cô. 4:13).

- B. Sách Khải Thị cho chúng ta thấy rằng không có những người đắc thắng thì Christ không có con đường nào để trở lại; chúng ta biết rằng Christ là đường đi của chúng ta (Gi. 14:6a), nhưng sâu thẳm trong lòng Ngài, Christ muốn nói với những người đắc thắng rằng họ là đường đi của Ngài; những người đắc thắng chính là con đường để Đấng Christ trở lại (Khải. 19:7-9; Thi. 45:13-14).
- C. Hãy để Đức Chúa Trời ban phước cho anh em làm cho anh em trở nên người đắc thắng ngày nay, sống một đời sống là đời sống để trị vì; phước hạnh duy nhất này là phước hạnh đời đời của Đức Chúa Trời Tam Nhất ban phát chính Ngài vào chúng ta để chúng ta vui hưởng—Dân. 6:22-27; 2 Cô. 13:14; Êph. 1:3; Ga. 3:14.

III. Để trị vì trong sự sống hầu là những người đắc thắng của Chúa, chúng ta cần thấy rằng mình đã được tái sinh bởi sự sống thần thượng, thuộc linh, thuộc trời, thuộc vua và hoàng gia; Chúa nói: “Cũng vậy, vương quốc Đức Chúa Trời giống như một người vãi giống trên đất”—Mác 4:26; 1 Gi. 3:9:

- A. Hạt giống này là hạt giống của sự sống thần thượng (c. 9; 1 Phi. 1:23) được gieo vào tín đồ, hàm ý rằng vương quốc Đức Chúa Trời, tức kết quả và mục tiêu phúc âm của Chúa, và Hội thánh trong thời đại này (La. 14:17), là vấn đề sự sống, tức sự sống của Đức Chúa Trời, nảy mầm, lớn lên, kết trái, trưởng thành và sinh ra mùa gặt (1 Cô. 3:6-9; Khải. 14:4, 15-16).
- B. Vương quốc Đức Chúa Trời là chính Đấng Christ (Lu. 17:21); là Đức Chúa Trời Tam Nhất trong nhân tính (Côl. 2:9), Ngài là hạt giống, tức là “gen” của vương quốc Đức Chúa Trời để được gieo vào dân được chọn của Đức Chúa Trời hầu lớn lên trong họ, sống trong họ, và được biểu lộ từ bên trong họ để phát triển thành lĩnh vực cai trị của Đức Chúa Trời (Mác 4:26-29; 1 Cô. 3:9).
- C. Yếu tố nội tại của toàn bộ sự dạy dỗ Tân Ước là Đức Chúa Trời Tam Nhất đã nhục hóa để được gieo vào dân được chọn của Ngài và phát triển trong họ thành một vương quốc; mục tiêu của Đức Chúa Trời là sự phát triển đầy trọn của vương quốc Đức Chúa Trời:
 1. Trong các sách Phúc âm, chúng ta có việc gieo giống, tức là gen của vương quốc—Mác 4:3, 14; Mat. 9:35.
 2. Trong sách Công vụ các Sứ đồ, chúng ta có sự truyền bá và lan rộng việc gieo này bởi hàng nghìn người gieo, là những người đã nhận lãnh hạt giống, tức là gen của vương quốc—6:7; 12:24; 19:20.
 3. Trong các Thư tín, chúng ta thấy sự lớn lên của hạt giống, tức là gen của vương quốc—1 Cô. 3:6, 9b; 2 Phi. 1:3, 11.
 4. Mùa gặt của hạt giống này được thấy trong sách Khải Thị qua việc gặt những trái đầu mùa và mùa gặt—14:4, 15-16; Mác 4:29; Mat. 13:39.
 5. Vương quốc thiên hi niên sẽ là sự phát triển của hạt giống, tức là gen của vương quốc đến cực điểm với Con là Vua và tất cả người đắc thắng là những người đồng làm vua với Ngài, là “dân có gen vương quốc”—Khải. 20:6.
 6. Giê-ru-sa-lem Mới, vương quốc đời đời của Đức Chúa Trời, là sự phát triển đầy đủ nhất của hạt giống, tức là gen vương quốc, được Jesus người Na-xa-rét gieo trong bốn sách Phúc âm—Khải. 21:2; 22:1, 3, 5; 5:10; 3:12; 11:15; 19:6; 20:6; Thi. 146:10.
 7. Chúng ta cần là một với Chúa để rao giảng phúc âm vương quốc khắp thiên hạ hầu truyền bá và phát triển hạt giống, tức là gen vương quốc, để tổng kết thời đại này—Mat. 24:14.

IV. Trong kinh nghiệm, trị vì trong sự sống có nghĩa là ở dưới sự cai trị của sự sống thần thượng:

- A. Christ là gương mẫu của sự trị vì trong sự sống bằng cách ở dưới sự cai trị của sự sống thần thượng của Cha—đc. 8:5-13.
- B. Phao-lô là kiểu mẫu về một người ở dưới sự cai trị của sự sống thần thượng trong đời sống và chức vụ của ông—2 Cô. 2:12-14.
- C. Tất cả tín đồ, những người đã nhận lãnh sự dư dật của ân điển và của ân tứ của sự công chính, cần thực hành sự kiểm chế và giới hạn trong sự sống thần thượng; đời sống dưới sự cai trị của vương quốc là đời sống công chính, bình an và niềm vui trong Thánh Linh; sống như vậy là làm nô lệ phục vụ Christ, và một đời sống như vậy làm thỏa lòng Đức Chúa Trời và được con người chuẩn thuận—La. 14:17-18; đc. 1 Cô. 12:3.

V. Phục Truyền Luật Lệ Ký khải thị rằng một vị vua đứng dẫn trước hết phải được chỉ dẫn, chi phối, cai trị và kiểm soát bởi lời Đức Chúa Trời (17:14-15, 18-20); nguyên tắc này cũng nên như thế đối với các trưởng lão trong các Hội thánh và với tất cả chúng ta, những người khát khao trị vì trong sự sống, (2 Ti. 3:14-17):

- A. Để quản trị, tức quản lí Hội thánh, các trưởng lão phải được tái cấu tạo lời Đức Chúa Trời (1 Ti. 3:2; 5:17); kết quả là họ sẽ ở dưới chính quyền của Đức Chúa Trời, dưới sự cai trị và kiểm soát của Đức Chúa Trời.
- B. Sau đó tự động Đức Chúa Trời sẽ ở trong những quyết định của họ, và các trưởng lão sẽ đại diện Đức Chúa Trời để quản lí các sự vụ của Hội thánh; loại quản lí này là thần quyền.
- C. Dưới sự dẫn dắt của E-xo-ra và Nê-hê-mi, những người Israel trở về được tái cấu tạo bởi và bằng Đức Chúa Trời cách tập thể qua lời Ngài để là một dân tộc hầu làm chứng có của Đức Chúa Trời; tái cấu tạo dân Đức Chúa Trời là giáo dục họ bằng cách đem họ vào Lời Đức Chúa Trời để họ được dâm thấm lời—Nê. 8:1-18.
- D. Lời của Đức Chúa Trời là một với Linh (Gi. 6:63; Êph. 6:17); qua việc chúng ta đọc Lời thần thượng hằng ngày, lời Đức Chúa Trời hành động trong chúng ta, và qua lời, Linh tự động ban phát bản chất cùng với yếu tố của Đức Chúa Trời vào bản thể chúng ta, làm cho chúng ta được cấu tạo Đức Chúa Trời.

VI. Để trị vì trong sự sống, chúng ta cũng cần ở dưới quyền cai trị của Linh; kĩ thuật về cuộc đời Giô-sép là một khải thị về quyền cai trị của Linh, vì quyền cai trị của Linh là phương diện trị vì của một thánh đồ trưởng thành; đó là một đời sống trị vì trong sự sống, ở dưới sự kiểm chế và giới hạn của sự sống thần thượng trong thực tại của vương quốc Đức Chúa Trời, và phương diện này cao hơn bất kì phương diện nào khác của Linh—La. 5:17, 21; 14:17-18; 1 Cô. 2:15-16; 2 Cô. 2:13-14; 3:17-18; 2 Ti. 4:22; Khải. 4:1-3:

- A. Giô-sép, “người chuyên nằm mơ” (Sáng. 37:19), đã mơ thấy rằng theo cách nhìn của Đức Chúa Trời, dân Ngài là những bó lúa đầy sự sống và các thiên thể đầy ánh sáng (cc. 5-11); hai giấc mơ của Giô-sép (cc. 7, 9) đều đến từ Đức Chúa Trời, mặc khải cho ông cách nhìn thần thượng của Đức Chúa Trời về bản chất, vị trí, chức năng và mục tiêu của dân Đức Chúa Trời trên đất.
- B. Những giấc mơ của Giô-sép đã kiểm soát đời sống ông và hướng dẫn cách xử sự của ông; ông xử sự thật cao đẹp và lạ lùng vì được hướng dẫn bởi khải tượng mà ông nhìn thấy trong những giấc mơ (đc. Công. 26:19); các anh của ông nổi giận (Sáng. 37:18-31) và buông tuồng trong dục vọng (38:15-18), nhưng Giô-sép chế phục cơn giận và chinh

phục dục vọng của mình (39:7-23), xử sự như một bó lúa đầy sự sống và cư xử như một ngôi sao thuộc trời giữa sự tối tăm.

- C. Đời sống Giô-sép dưới khái tượng thuộc trời là đời sống của vương quốc các tầng trời được mô tả trong Ma-thi-ơ chương 5–7; bởi sống một đời sống như vậy, ông được chuẩn bị đầy đủ để trị vì như vua; theo khái thị về cấu tạo của vương quốc thuộc trời trong những chương này của sách Ma-thi-ơ, con giện của chúng ta phải được chế phục, và dục vọng của chúng ta phải được chinh phục (5:21-32).
- D. Là đại diện cho phương diện trị vì của đời sống trưởng thành, Giô-sép vui hưởng hiện diện của Chúa; và với hiện diện ấy, có uy quyền, sự hưng thịnh và sự ban phước của Chúa—Sáng. 39:2-5, 21, 23; Công. 7:9.
- E. Dù Giô-sép có đầy những cảm nhận và cảm xúc rất con người đối với các anh nhưng ông đã giữ mình cùng với mọi cảm nhận ấy dưới quyền cai trị của Linh; ông từ chối chính mình và đặt mình hoàn toàn dưới sự dẫn dắt mang tính tế trị của Đức Chúa Trời, cư xử hoàn toàn vì lợi ích của Đức Chúa Trời và dân Ngài—Sáng. 42:9, 24; 43:30-31; 45:1-2, 24.
- F. Giô-sép là một minh họa sống động về điều được khái thị trong Tân Ước; ông là người từ chối chính mình, tức là người không vì lợi ích riêng, sự vui hưởng riêng, cảm nhận riêng, tham vọng riêng hoặc mục tiêu riêng; mọi sự đều vì Đức Chúa Trời và vì dân Đức Chúa Trời; sự từ chối chính mình của Giô-sép, tức sự kiểm chế của ông dưới bàn tay tế trị của Đức Chúa Trời, là chìa khóa để thực hành nếp sống vương quốc—Sáng. 45:24; Mat. 16:24; 2 Sứ. 1:10; Ês. 30:15a; Phil.
- G.
- H. 1:9; 1 Ti. 5:1-2; 1 Tê. 3:12; 4:9; 2 Tê. 1:3; La. 12:10; 1 Gi. 4:9; Hê. 13:1.
- I. Nhận thức của Giô-sép là: chính Đức Chúa Trời đã đem ông đến Ai Cập; trong Sáng Thế Kí 50:20, ông nói với các anh mình: “Các anh toan hại tôi, nhưng Đức Chúa Trời lại toan làm điều ích cho tôi” (45:5, 7; 50:19-21; đc. 41:51-52); đây là thực tại của lời Phao-lô nói trong La Mã 8:28-29; Giô-sép nhận mọi điều mà các anh đã làm với ông như là từ Đức Chúa Trời, và an ủi những người đã xúc phạm ông (Sáng. 45:5-8; 50:15-21); ông thật có ân điển và một linh cao đẹp!
- J. Chúng ta phải dùng “viễn vọng kính thần thượng” để nhìn xuyên thời gian và ngắm xem Giê-ru-sa-lem Mới, ở đó không có gì ngoài những bó lúa đầy sự sống và những ngôi sao đầy ánh sáng; càng trở nên trưởng thành trong sự sống, chúng ta sẽ càng ít nói tiêu cực về các thánh đồ và Hội thánh—đc. 38:27-30; Mat. 7:1-5; 1 Phi. 3:8-9.

VII. Chúng ta cần thấy và đạt đến mục tiêu trị vì trong sự sống; khi chúng ta trị vì trong sự sống, sống dưới sự cai trị của sự sống thần thượng, kết quả sẽ là nếp sống Thân thể thực hữu và thực tiễn được biểu lộ trong nếp sống Hội thánh—La. 12:1-4, 9-12, 15-18; 14:1-9; 15:1-13:

- A. Là những người tin vào Christ, chúng ta đã được chuyển dời vào vương quốc của Con yêu dấu của Đức Chúa Trời; và trong nếp sống Hội thánh, tình yêu luôn thắng hơn (Côl. 1:12-13); Thân thể tự xây dựng trong tình yêu (1 Cô. 8:1; Êph. 1:4; 3:17; 4:2, 15-16; 5:2), và tình yêu là phương cách vô cùng tuyệt diệu để chúng ta là bất cứ điều gì và làm bất cứ điều gì vì sự xây dựng Hội thánh là Thân thể hữu cơ của Đấng Christ (1 Cô. 12:31b; 13:4-8a).
- B. Nếu chúng ta không có Christ là tình yêu, mọi phát ngôn của chúng ta sẽ giống như “đồng kêu lên” và “chập chỏa vang tiếng” vang ra âm thanh không có sự sống—c. 1.
- C. Nếp sống Hội thánh không phải đồn cảnh sát hoặc tòa án, nhưng là nhà yêu thương để trưởng dưỡng con cái thuộc linh, là bệnh viện để chữa lành và khôi phục người

bệnh, và là trường học để dạy dỗ người khác trong tình yêu—Mat. 9:12; 2 Cô. 11:29a; Gi. 8:7, 10-11; 1 Cô. 9:22; Lu. 15:1-7.

VIII. Khi trị vì trong sự sống, chúng ta đang để cho Đấng Christ nội cư là ân điển trị vì trong chúng ta “dẫn đến sự sống đời đời”; đây là sự tổng kết của việc trị vì trong sự sống—Hê. 4:16; La. 5:17, 21:

- A. Giảng 4:14b chép: “Nước Ta cho sẽ thành một mạch nước trong người đó, phun lên vào trong sự sống đời đời.”
- B. Từ *vào trong* (*dẫn đến* trong La Mã 5:21) chỉ về đích đến; sự sống đời đời là đích đến của Đức Chúa Trời Tam Nhất tuôn chảy; *vào trong* cũng có nghĩa là “trở nên” hoặc là “là.”
- C. Nhờ vui hưởng Đức Chúa Trời Tam Nhất tuôn chảy—Cha là nguồn sự sống, Con là dòng suối sự sống, và Linh là sông sự sống—chúng ta đang nhận lãnh sự dư dật của ân điển để trở nên Giê-ru-sa-lem Mới là toàn bộ sự sống Đức Chúa Trời, là thành phố sự sống; như vậy, kết quả và sự tổng kết của việc chúng ta trị vì trong sự sống nên là mục tiêu duy nhất và chung cuộc của gia tể đời đời của Đức Chúa Trời, tức Giê-ru-sa-lem Mới.